

МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПІДСИЛЕННЯ ПАЛЬОВИХ ФУНДАМЕНТІВ СУЦІЛЬНОЮ ПЛИТОЮ РОСТВЕРКУ

Вінницький національний технічний університет;

Анотація

Виконано моделювання процесу підсилення групи стовпчастих пальових фундаментів суцільною плитою ростверку з урахуванням сумісної роботи плитної частини та паль, використовуючи програмний комплекс «ЛИРА САПР». Показано, що при збереженні навантаження на одному рівні осідання плитно-пальового фундаменту менше за осідання групи стовпчастих пальових фундаментів, отже навантаження на фундамент, підсиленій плитою ростверку, може бути збільшено.

Ключові слова: суцільний плитний ростверк, моделювання, сумісна робота.

Annotation

Made the simulation of the process of reinforcing the group of columnar pile foundations by a groove with taking into account the joint work of the slab and piles, using the software complex "LIRA SAPR". It is shown that while maintaining the load at one level, the subsidence of the slab-pile foundation is less than the summation of a group of columnar pile foundations, so the load on the foundation reinforced by the plate of the grillage can be increased.

Keywords: solid plate grill, modeling, joint work.

Вступ

В сучасних умовах, в зв'язку з реконструкцією, підсиленням та надбудовою існуючих будівель, актуальним питанням є підсилення фундаментів. Одним з найбільш трудомістких напрямків цієї області є підсилення пальових фундаментів. Найбільш перспективним, а іноді і єдиним можливим способом підсилення пальового фундаменту є підведення фундаментної плити, тобто приведення пальового фундаменту до пальово-плитного фундаменту.

Нормами передбачено врахування роботи ростверку в складі плитно-пальового фундаменту лише при новому будівництві. Однак досі не досліджено питання роботи пальово-плитного фундаменту, що утворюється після підсилення пальового фундаменту суцільною плитою.

Під час підсилення пальового фундаменту плитою ростверку традиційно прийнято виконувати розрахунок з врахуванням роботи лише нового ростверку, нехтуючи роботою існуючих паль. В той же час на сьогодні відомо, що врахування сумісної роботи елементів пальово-плитного фундаменту дозволяє до 2-х разів більш повно врахувати ресурси фундаменту порівняно з врахуванням роботи лише одного з компонентів системи.

У даній роботі поставлена задача визначити, наскільки впливає на напружено-деформований стан системи перетворення конструкції фундаменту з стовпчастого пальового на плитно-пальовий фундамент.

Результати дослідження

При проектуванні групи стовпчастих пальових фундаментів з суцільним плитним ростверком доводиться враховувати взаємодію між ґрунтом, палями і ростверком (плитою). У порівнянні з традиційними методами, розрахунок і проектування даного виду фундаменту вимагає застосування більш складної моделі взаємодії між основою та спорудою.

В програмному комплексі «ЛИРА САПР» можна виконувати моделювання взаємодії паль між собою, з ґрунтом і плитою в нелінійній постановці.

Для цього потрібно врахувати:

- залежність між навантаженням на палі і загальним навантаженням на будівлю (відстані між палями, ґрутових умов, рівня навантаження, що діє на фундамент, довжини паль і т. д.);

- відсутність у просторі між пальми прошарку слабкого ґрунту (ґрунту, що має модуль деформації менше модуля деформації ґрунту під підошвою ростверку);
- відношення модуля деформації ґрунту під ростверком до модуля деформації ґрунту на рівні нижніх кінців паль.

При використанні системи ГРУНТ програмного комплексу «ЛИРА САПР» можна створити об'ємний ґрутовий масив для більш точнішого врахування навантаження, що передається на групи паль та суцільний плитний ростверк.

У даній роботі представлені результати порівняльних розрахунків роботи будівлі зі стовпчастими пальовими фундаментами з роботою тієї ж споруди після об'єднання ростверків суцільною плитою. Розрахунки виконані для ґрутових умов конкретного будівельного майданчику.

У таблиці 1 представлена фізико-механічні характеристики ґрунтів.

Таблиця 1 – Фізико-механічні характеристики ґрунту

Найменування ґрунту, потужність	γ , кН/м	I_L	e	ϕ , $^{\circ}\text{C}$	C , кПа	w	E , МПа	γ_s , кН/ m^3
Пісок мілкий охристо-жовтий, буровато-жовтий, світло-жовтий, водонасичений, сер. щільноті	17,16	-	0,54	31	1	0,25	17,6	26,5
Супісок буровато-жовтий, жовто-світло-коричневий, з лінзами піску, рідко суглинку, текучий	17,85	>1	0,72	22	7,8	0,26	19,6	26,7
Суглиник тяжкий, пилуватий, жовтий, сірувато-коричневий близьче до підошви шару зеленувато-сірий, з прошарками супіску, тугом'якопластичний	18,33	0,46	0,68	18	19,6	0,17	17,65	26,8
Глина, бура, буро-жовта, тугопластична	18,83	0,27	0,80	16	49,3	0,02	21,6	26,8

Грунт, що оточує палю розглядається як лінійно-деформоване середовище, яке характеризується змінними по глибині коефіцієнтами постелі. Модель призначена для одностадійного розрахунку, створення пластичних зон в ґрунті не допускається.

Паля розглядається як сукупність стрижневих кінцевих елементів (КЕ 10) Вертикальний зсув палі (осідання) моделюється за допомогою розміщення на торці палі одновузлового кінцевого елемента заданої жорсткості (КЕ 51), що моделює закон лінійного осідання від вертикального навантаження.

Горизонтальна деформація палі (горизонтальні зміщення і кути повороту) моделюється заданням на кожній з ділянок палі (на кожен окремий стрижневий КЕ) свого коефіцієнта постелі в горизонтальному напрямку. При цьому враховується включення в роботу палі деякої частини ґрутового масиву за допомогою введення приведеної величини ширини перерізу палі.

Порядок виконання розрахунку:

1. Осідання палі визначається за формулою

$$S = \frac{P \cdot I_s}{E_{sl} \cdot d}$$

Умовно приймаємо палю як жорстку

$$I_s = \frac{2.6}{\frac{l}{d} + 4} = \frac{2.6}{\frac{10}{0.4} + 4} = 0.09$$

Жорсткість одно вузлового кінцевого елементу КЭ51

$$k = \frac{P}{S} = \frac{20 \cdot 10^4 \cdot 0.4}{0.09} = 88888.88 \text{ kN/m}$$

2. Визначення закону зміни коефіцієнта постелі горизонтальної деформації згідно з [1], виконується за формулою

$$C_z = K_z$$

K - коефіцієнт пропорційності, kN/m^4 , що приймається в залежності від типу ґрунту, що оточує палю за таблицею[1];

Z – відстань від поверхні ґрунту до перерізу палі, для якого визначається коефіцієнт постелі.

3. Визначаємо умовну ширину палі.

Згідно моделі, що рекомендується нормативами, тертя по боковій поверхні відбувається по площі, більшій ніж діаметр палі чи її ширина перерізу, тому в розрахунок водиться умовна ширина малі

$$b_p = (1.5d + 0.5) = (1.5 \cdot 0.3 + 0.5) = 0.9(m).$$

Загальний вигляд розрахункових моделей в програмі “ЛИРА-САПР” показано на рис. 1 та 2.

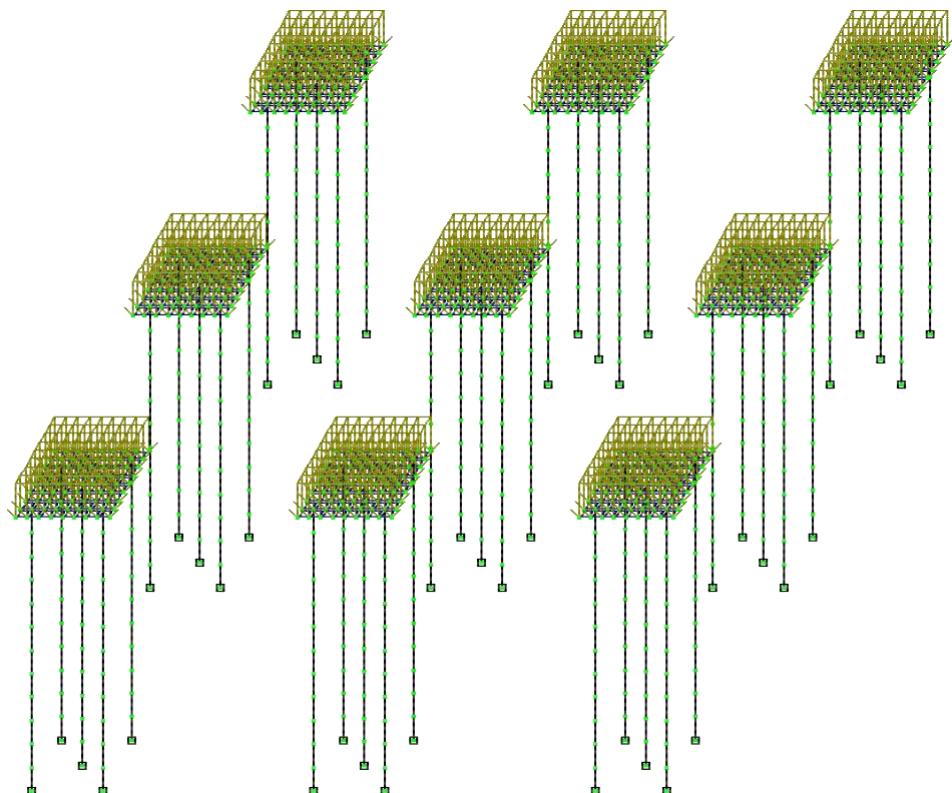

Рис 1. Загальний вигляд розрахункової моделі у варіанті моделювання тільки кущів паль, що сприймають навантаження

Побудова розрахункової моделі.

Побудову розрахункової моделі виконуємо безпосередньо в ПК Ліра-САПР 2013. Для моделювання палі використовуємо КЕ 10 – універсальний просторовий стрижневий КЕ. Для моделювання ростверку та плити фундаменту використовуємо КЕ 44 – універсальний чотирикутний КЕ оболонки. Для моделювання опору під нижнім кінцем палі використовуємо КЕ 51 – одновузловий КЕ пружного зв’язку.

Задаємо жорсткості елементів розрахункової схеми.

Оскільки переміщення по осі Z в схемі будуть обмежуватись за допомогою введення коефіцієнтів постелі та жорсткості одновузлового кінцевого елемента додаткових зв’язків не вводиться.

Для моделювання ґрунтового масиву використовуємо зв’язок програми “ЛИРА-САПР 2013” та підпрограми комплексу “Грунт”. Для цього перед початком моделювання вводимо в програму “Грунт” характеристики ґрунтів та створюємо “свердловину” в якій задається потужність шарів.

Для елементів фундаментних плит задаємо стартовий осереднений тиск під підошвою.

Після цього за допомогою спеціального інструменту спільної роботи програм “Лір-візор” та “Грунт” дані про фундаментну плиту імпортуються в програму “Грунт” та прив’язуються до моделі ґрунту. Це дозволяє розрахувати коефіцієнти постелі перед основним розрахунком моделі що моделює сумісну роботу схеми з ґрунтовою основою. Після розрахунку моделі передаємо значення опору ґрунту у стартову розрахункову схему для уточнення коефіцієнтів постелі. Розрахунки схеми проводимо декілька разів поки мозаїка опору ґрунту не стає сталою.

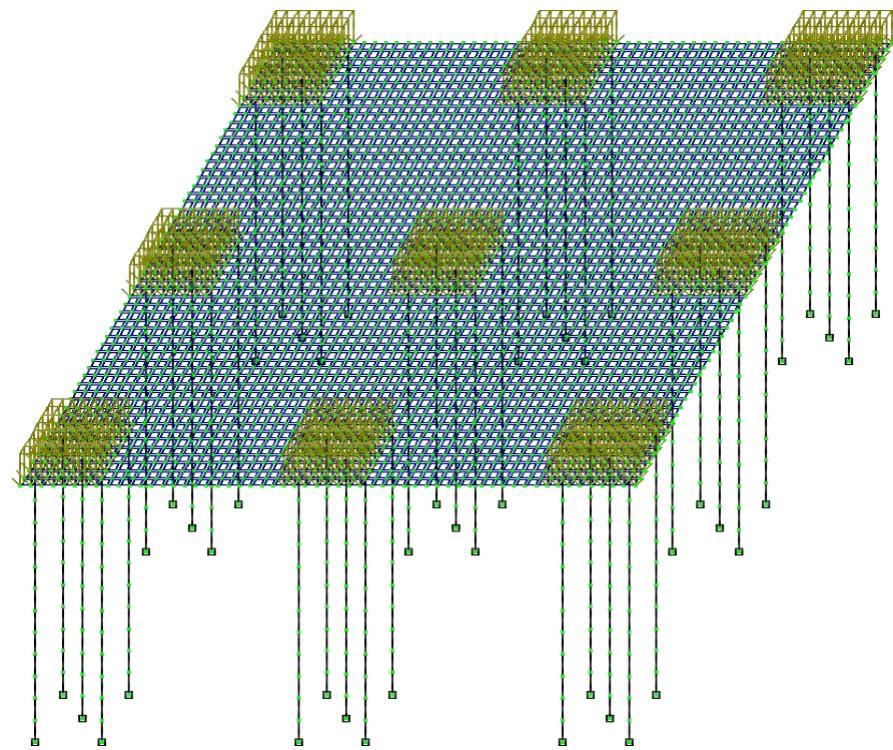

Рис. 2. Загальний вигляд розрахункової моделі у варіанті моделювання кущів паль, об'єднаних суцільною фундаментальною плитою

Результатом розрахунку є деформовані схеми з внутрішніми зусиллями які виникають в елементах моделі. Для прикладу на рисунках 3 та 4 наведені деформовані схеми переміщень для обох варіантів.

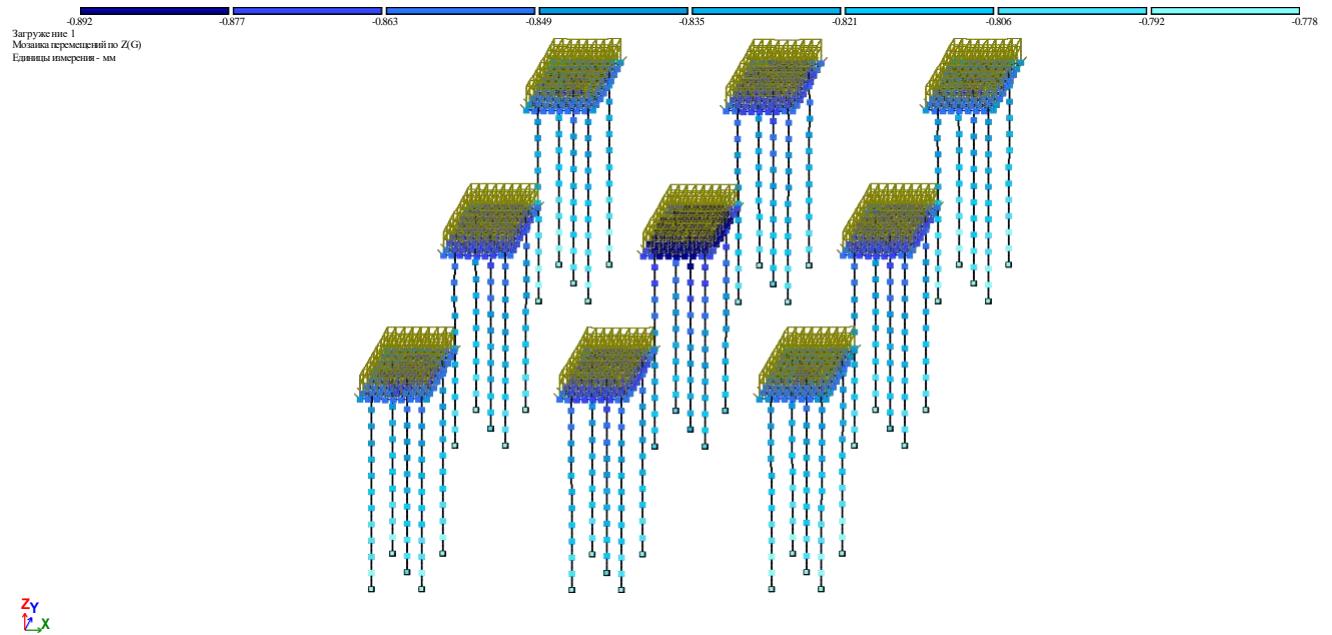

Рис. 3. Деформована схема розрахункової моделі у варіанті моделювання тільки кущів паль

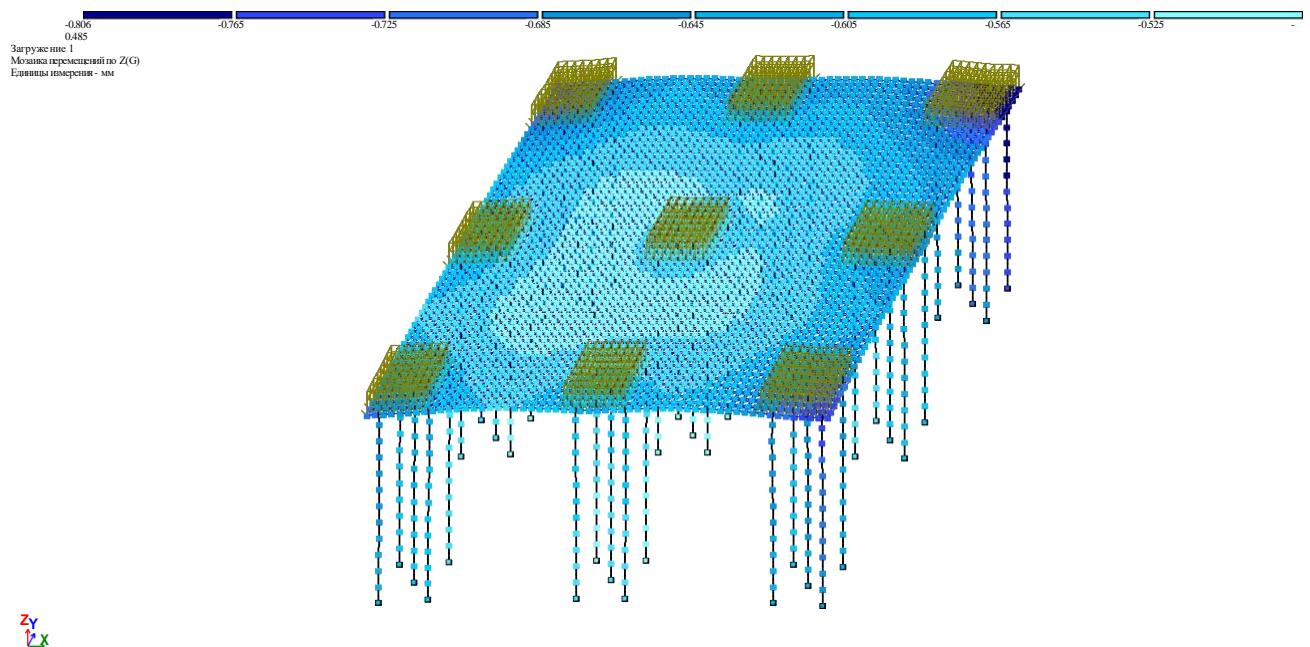

Рис. 4. Деформована схема розрахункової моделі у варіанті моделювання кущів паль, об’єднаних суцільною фундаментальною плитою

Як бачимо при включені в роботу фундаментної плити, яка об’єднує ростверк, осідання фундаментів зменшується. Осідання пальового фундаменту складає 0,816 мм, осідання плитно-пальового фундаменту складає 0,728 мм. Перетворення фундаменту з пальового на плитно-пальтовий дозволяє зменшити осідання фундаменту до 11%, а отже навантаження на фундамент, підсилиний плитою ростверку може бути збільшено.

Висновки

1. Осідання плитно-пальтового фундаменту менше на 11%, ніж пальового. Осідання пальового фундаменту складає 0,816 мм, осідання плитно-пальтового фундаменту складає 0,728 мм, тому навантаження на підсиленій плитою ростверку фундамент може бути збільшено.
2. Введення фундаментної плити ростверку суттєво розвантажує палі, що знаходяться всередині контуру плити, тобто відбувається перерозподіл зусиль між палями.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Основи та фундаменти будівель та споруд. Основні положення проектування: ДБН В.2.1-10-2009. Зміна 1 – [Чинні від 2011-07-01]. – К.: Мінрегіонбуд України, 2011 – 55 с. – (Державні будівельні норми України).
2. Малікова Т.А., Соломін В.Н. Розрахунок конструкцій на піддатливих основах / Малікова Т.А., Соломін В.Н. - М.: Стройіздат, 1984. - 679с.

Роман Юрійович Луцький — магістрант гр. 1Б-17м, факультет будівництва теплоенергетики та газопостачання, Вінницький національний технічний університет.

Ірина Вікторівна Маєвська — канд. техн. наук, доцент кафедри будівництва, міського господарства та архітектури, Вінницький національний технічний університет, м. Вінниця.

Roman Y. Lutsky - Master hr. 1B-17m, Department of construction of thermal power and gas, Vinnytsia National Technical University.

Irina V. Majewska - candidate. Sc., assistant professor of department of construction, architecture and municipal economy, Vinnytsia National Technical University. Vinnitsa.